

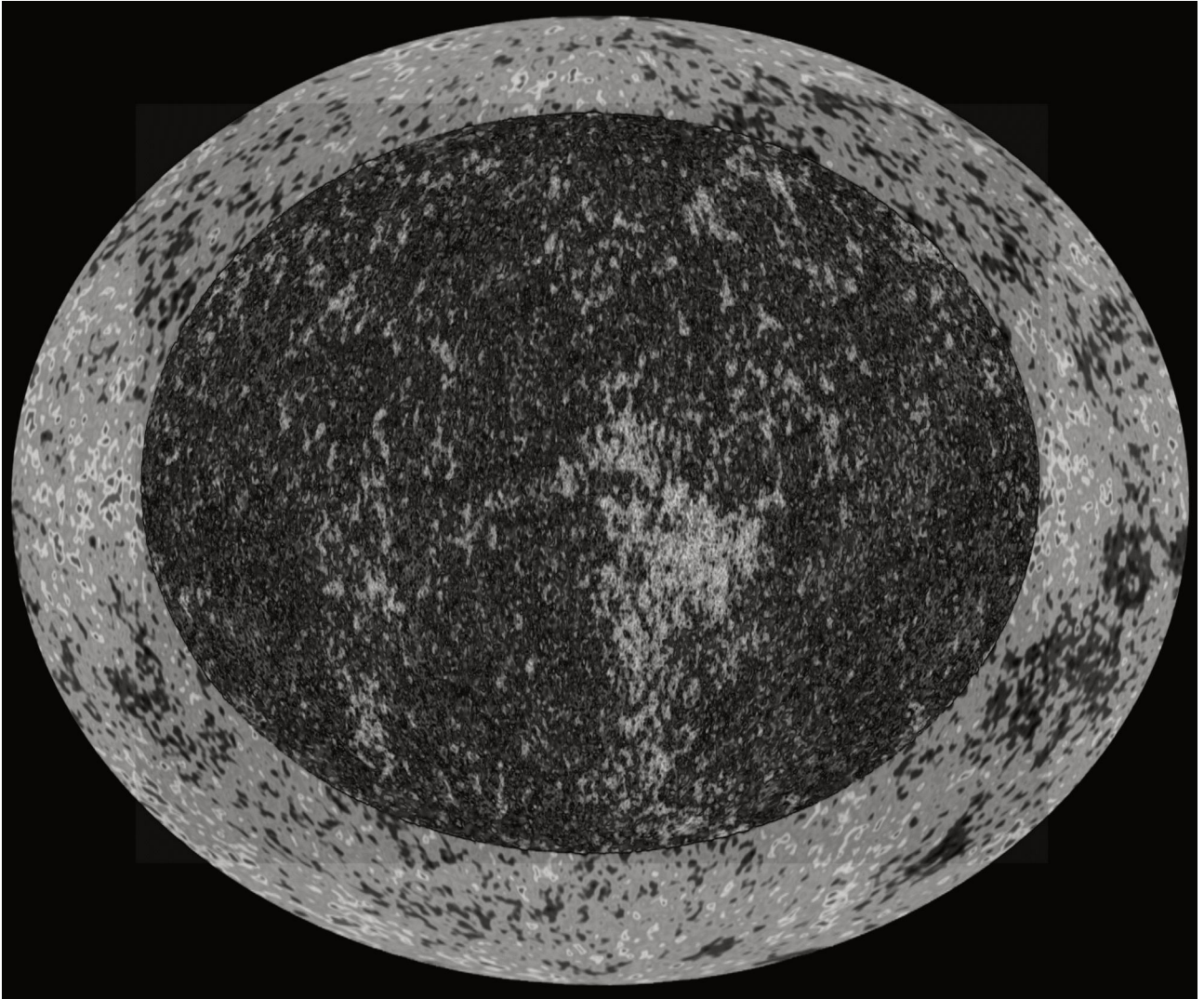
Jorma Heikkinen

# Harmaan matriisin teoria

*”Harmaata on kaikki teoria, vihreä elämän kultainen puu.”*

*Goethe*





Vihreää on luonto. Harmaata ovat tieteen totuudet ja ideologiat.

Värikylläinen ja harmaa on kaikkeus ja sen ykseys. Kaikkeuden ykseyden harmaus on väreistä värikkäin.

Ihminen on kaikkea arvoa arvokkaampi, sillä hänessä on Jumalan hänelle antama henki, joka huutaa ”Abba isä!” Mutta samanaikaisesti ihminen on lihallisuutensa vuoksi arvoton, vain hyppysellinen savea.

Tämä on ihmiskuvan paradoksaalisuutta, että hän samanaikaisesti on toistensa poissulkevien ääripäiden ristiriitainen ykseys. Ihminen on

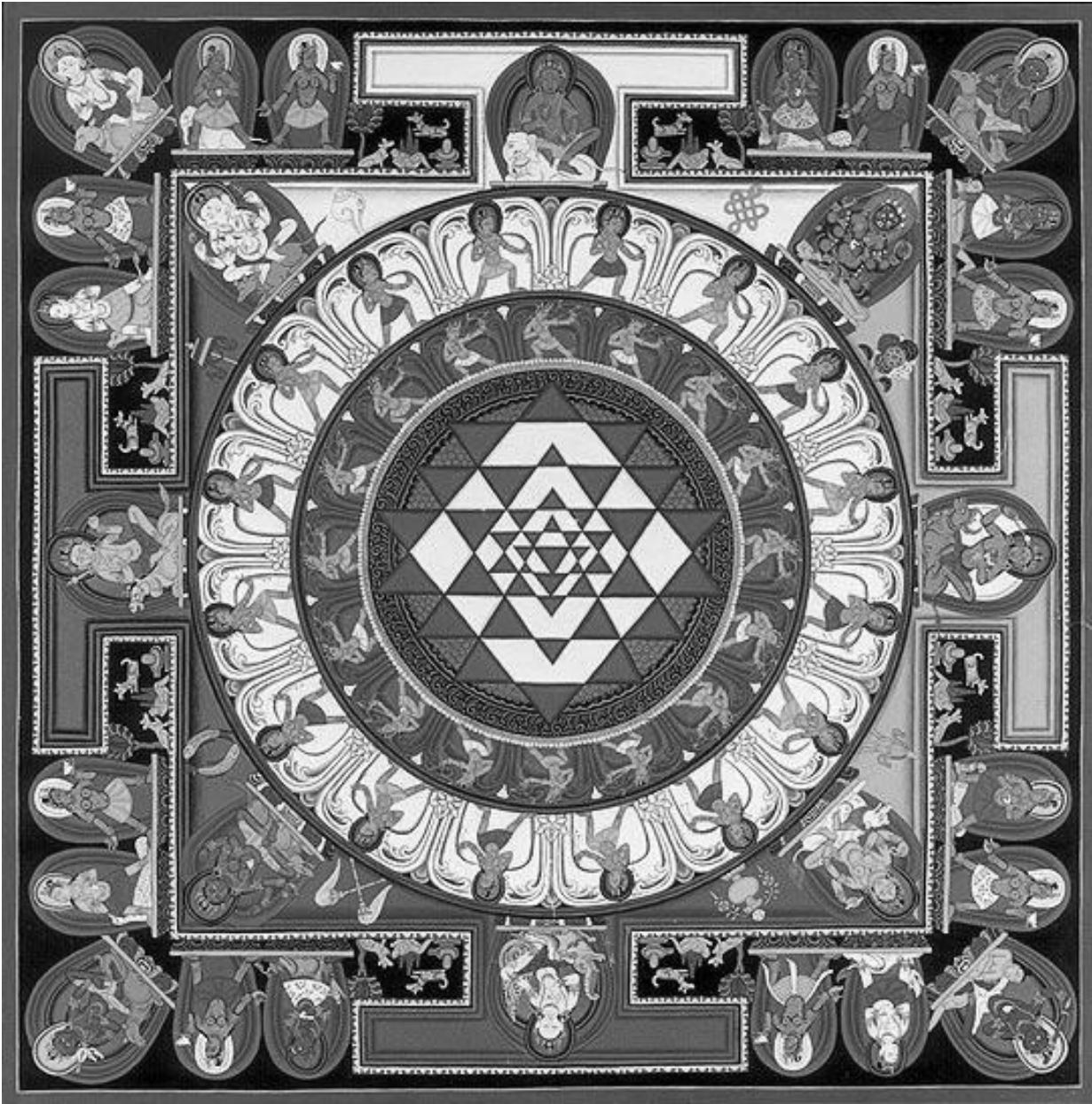
Äärimmäisten ristiriitojen leikkauspiste. Hän on paradoksaalinen olento, jossa sekä ikuinen ja ääretön sekä katoava, päättyvä ja rajallisuus

yhtyvät. Hän ei ole joko hyvä tai paha, hän on kumpaakin sekaisin. Hän ei ole joko musta tai valkoinen, hän on harmaa. Hänessä ei loista joko

valo tai pimeys, vaan hän on varjoisa, jossa on sekä valo mutta myös pimeyttä. Hänessä on sekä elämää ja kuolemaa, hänessä on ikuisuutta

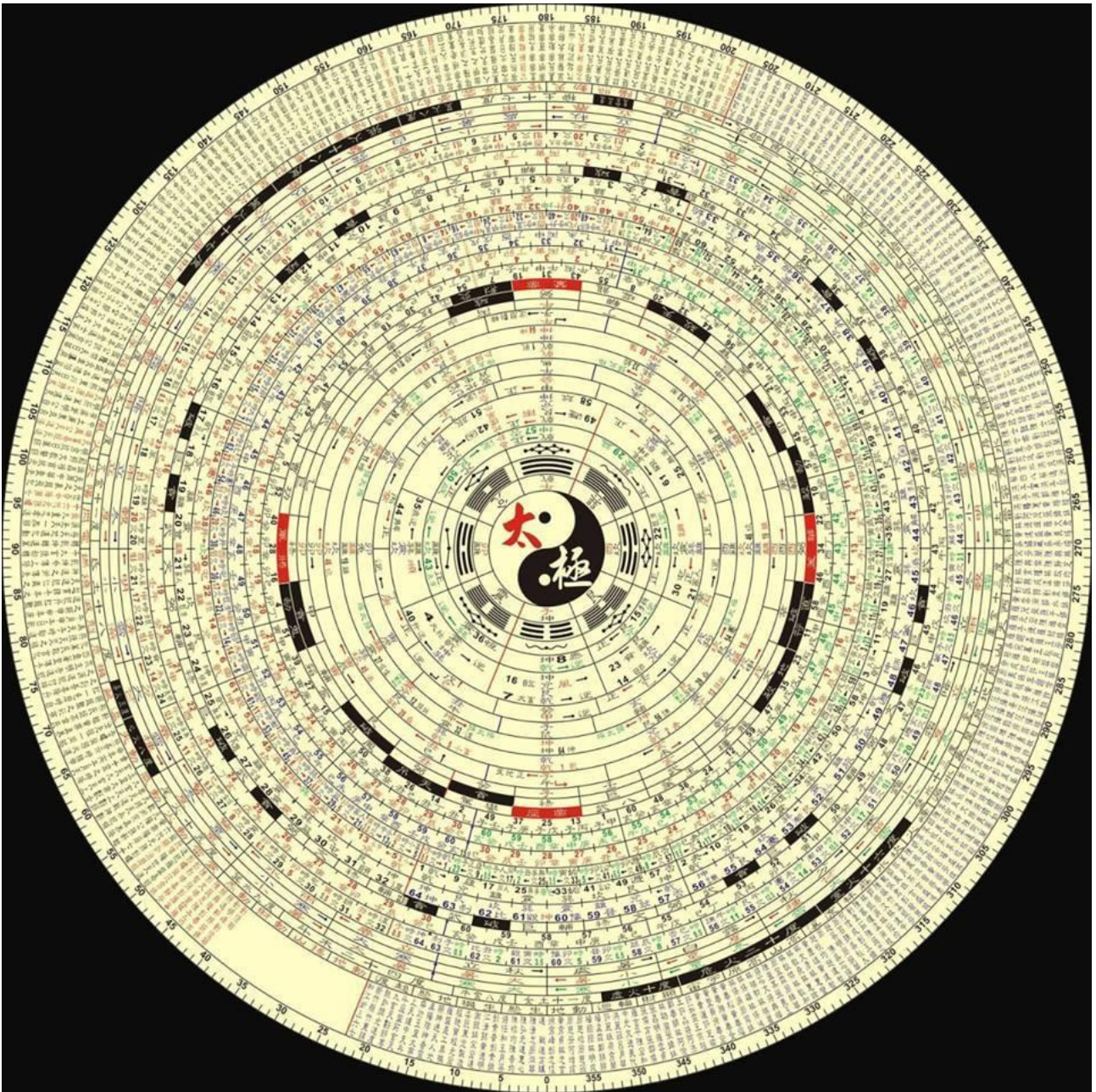
ja katoavaa samanaikaisesti. Hänessä on taivas ja helvetti samalla kertaa. Harmaa matriisi on

ihmisen materiamaailmasta erottava raja ja ’seinä’. Tuohon harmaaseen matriisiin kirjautuu ihmisen koko elämä kaikkine sanoineen ja kokemuksineen jonka ihminen elämänsä aikana elänyt.



Harmaan matriisin muodostama raja erottaa nykyhetken ikuisuudesta. Jokainen nykyhetki on ajanhetki nolla. Se on ajaton hetki. Mikä on ajatonta se on ikuista. Sen kautta voi mielensä tasolla ylittää ikuisuuden ja nykyhetken rajan. Voi kokea menneitä ja nähdä tulevaisuuteen. Sielun todellisuuden ja materiamailman välillä on harmaan matriisin muodostama rajapinta. Näin on myös sielun maailmankaikkeuden ja hengen valtakunnan välillä. Kaikkeus on kerroksellinen kuin budhalaisten munkkien tekemät mandalat. Niissä on sisäkkäisiä maailmoja joita erottaa rajapinnat.

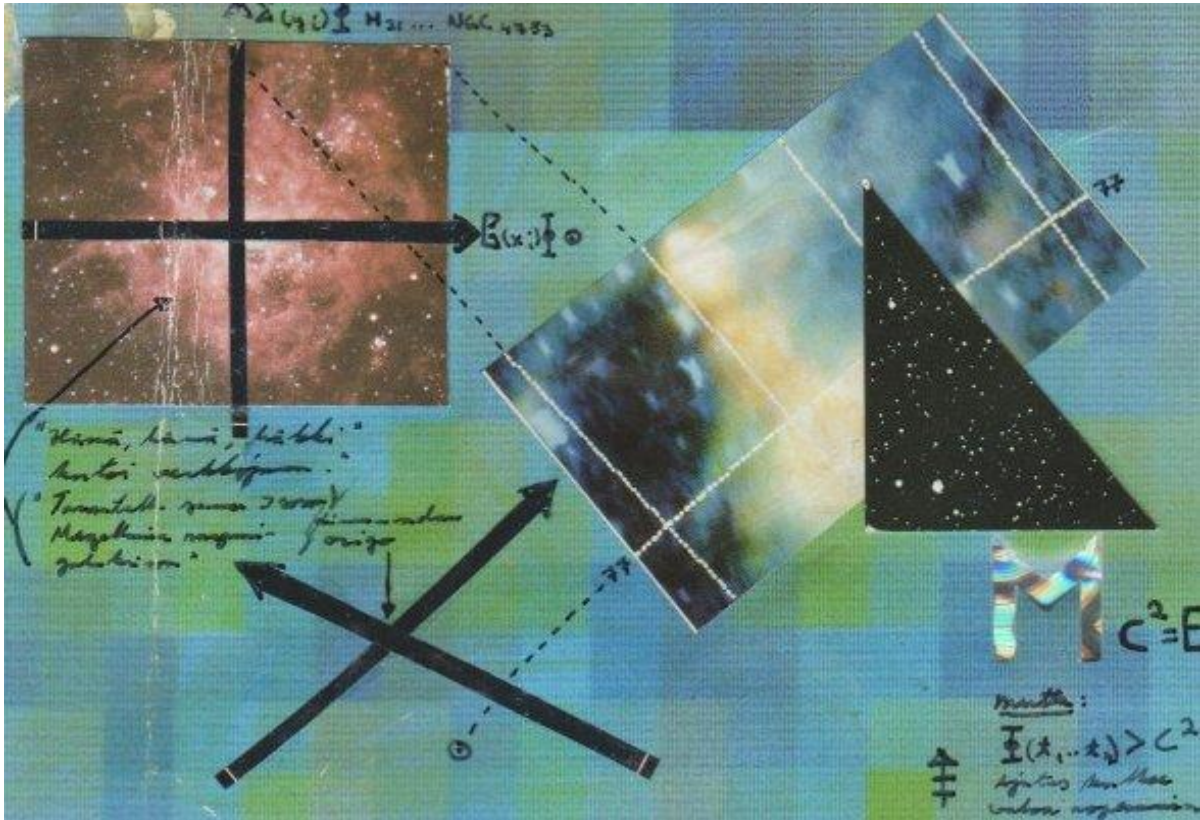




Tao 360 astetta.

Kun länsimaissa kauneushanteena pidetään suorakulmioita, neliöitä, kuutioita, suoria viivoja ja kolmioita, tetraerdejä kuten pyramiideja, niin esim. kiinalainen kauneusihanne on pallopintoja ja sisäkkäisiä kehii.





Avaruus on äärettömien toisiaan leikkaavien matriisien moniulotteinen kaikkeus. Kaikkeus on toisiaan leikkaavien todellisuuksien ykseys. Äärettömät matriisit leikkaavat toisiaan tilassa ja ajassa. Näin näistä leikkaus pisteistä ja yksilöistä muodostuu itsessään äärettömiä ulottuvuuksiltaan. Tämä koskee myös ihmisiä. Ihmiset ovat äärettömien matriisien n-ulotteisia olentoja. Tämä astuu voimaan ennen kaikkea silloin kun ymmärrämme ihmisen ikuisuusolentona. Ihmisen ikuinen sielu ja henki tekee hänestä ikuisuusolennon, jolla on yhteytensä koko kaikkeuteen.

On materialistinen virhepäätelmä ja todellisuuden mielivaltainen yksinkertaistus muotoilla kaikkeus yhden yksinkertaiseen kaavaan, kuten  $Mc^2=E$ . Mutta jo väittämä  $I(t_1...t_n)$  on suurempi kuin valonnopeus. ("Ajatus kulkee valoa nopeammin.") muuntaa kokemuksellisen tiedon moniulotteiseksi ja ajallisesti ja avaruudellisesti ja kumooa todellisuuden materialistisen virhepäätelmän ja todellisuuden mielivaltaisen yksinkertaistuksen.



Taustasäteily on n-ulotteinen harmaa matriisi. Harmaamatriisi on n-ulotteisten äärettömien ulottovuuksien substanssi.

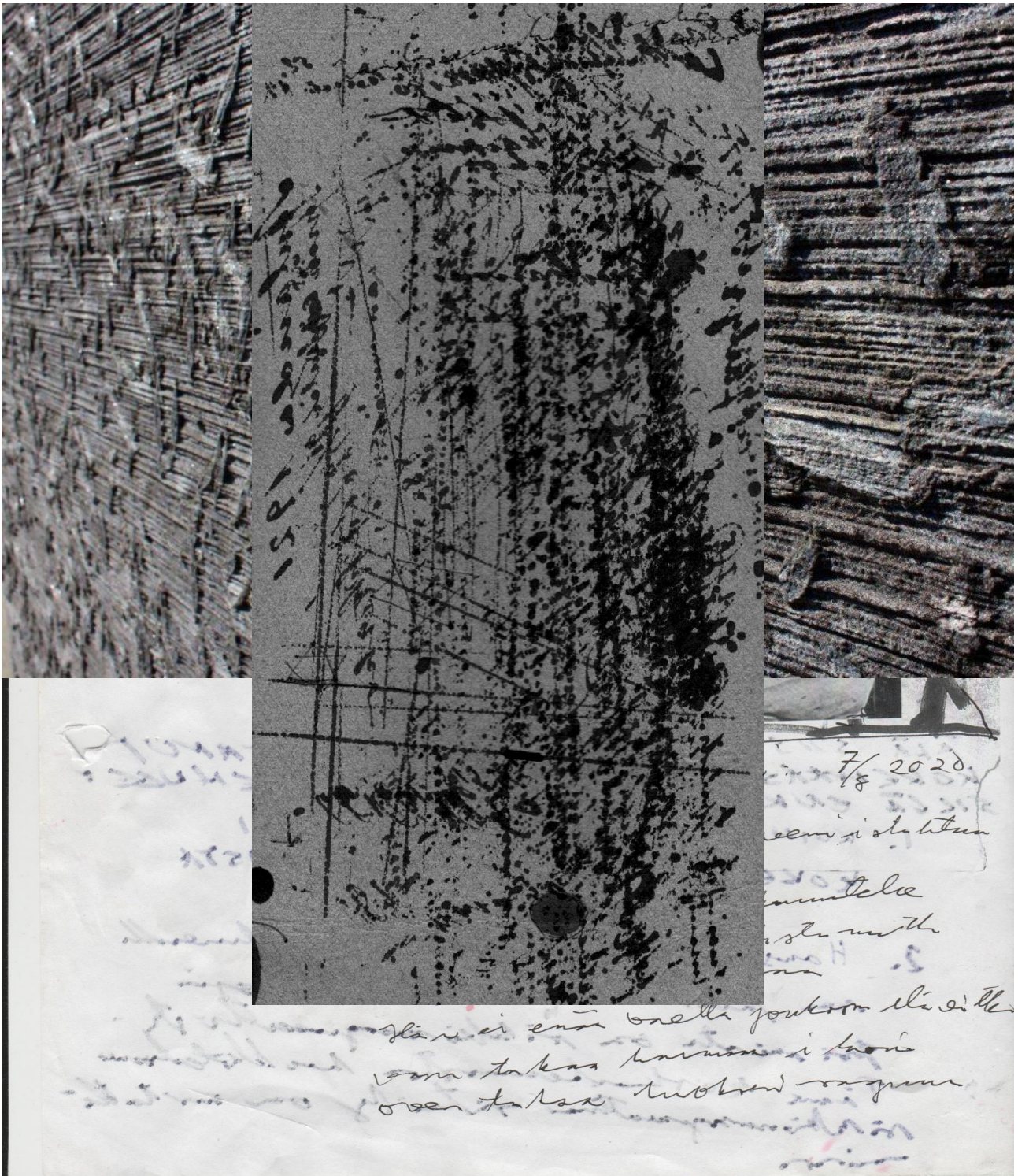
Harmaa ei ole tylsä väri vaan harmauden takaa loistaa värien kirjo. Harmaiden päivien tarkoitus ei ole masentaa ihmistä vaan maalata valoisilla päivillä varjot. Pimeys ei tiedä, että valo loistaa pimeydessä.

Monomaanikko ei kykene ymmärtämään, että sateenkaaren jokainen värisävy on yhtä totta ja todellista, kaunista ja harmonista kuin monomaanikon yksi värisävy, jonka hän on ottanut sateenkaaresta.

Benedictus Spinozan yhden substanssin opissa Jumala on äärettömien attribuuttien ääretön ykseys. Spinozan yhden substanssin teoria on monin kohdin samanlainen kuin harmaan matriisin oppi.

Kun aika voitiin rakentaa kellokoneeksi ja ikuisuuden ja ajan pysähtyminen voitiin koneellistaa. Voitiin poistaa ikuisuuden ääretön attribuutti ja voitiin väittää, että aikaa ei ole, että se olisi vain virheellinen konseptio ja pelkkä sopimus, jostakin jota ei todellisuudessa olisi.



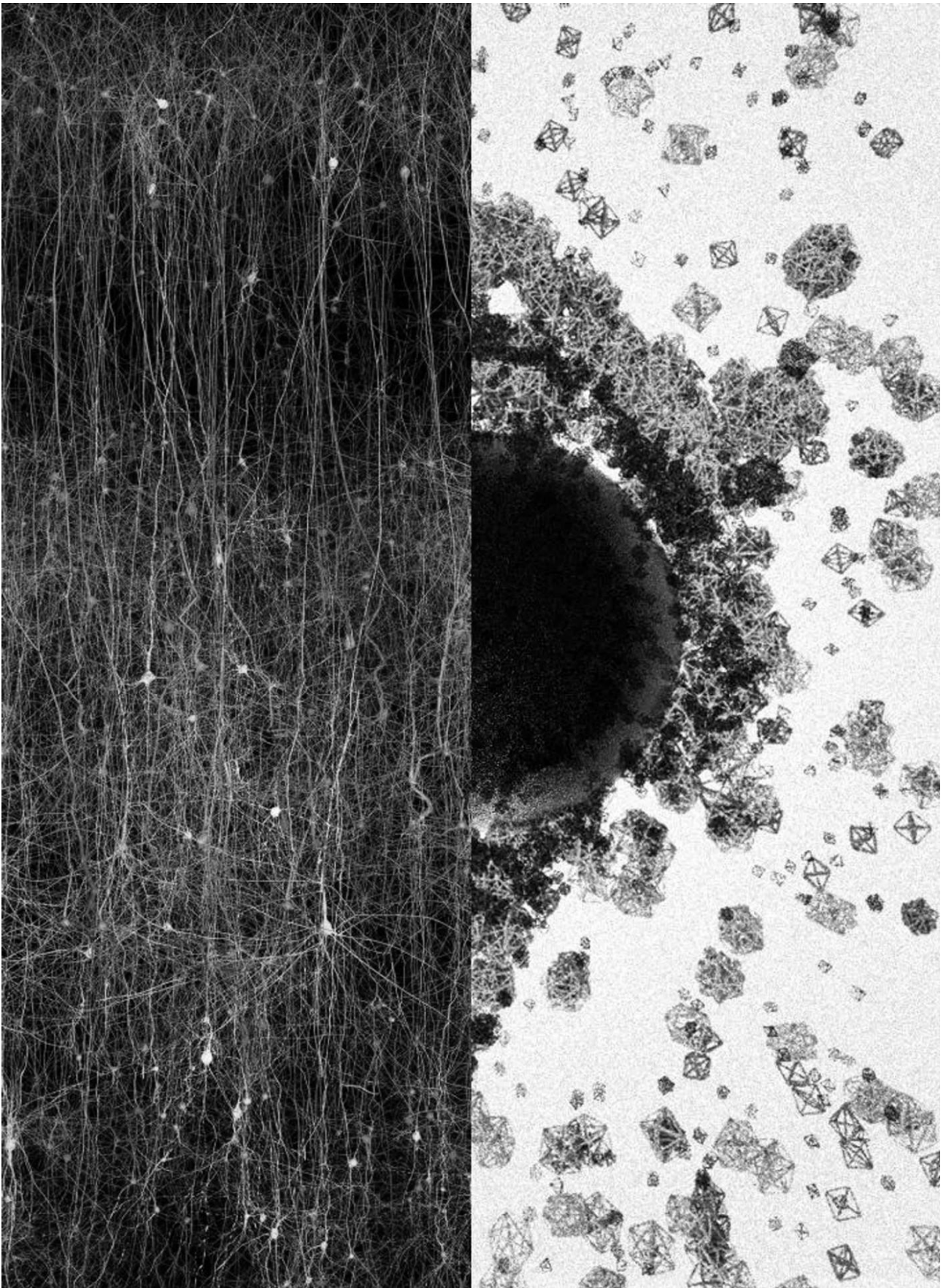


Vanhan työväenlaulun säe kertoo: ”Yks ystävä on mullakin, jo ollut kauan sitten. Hän usein viereen istahtaa ja kysyvältä näyttää. Hän harmaa vanhus kuuntelee kun kipeää ja ahdistunutta mieltäni puhua saan. Hän ei enää vaella elävitten joukossa vaan takaa harmaan mieleni oven luokseni saapuu.”

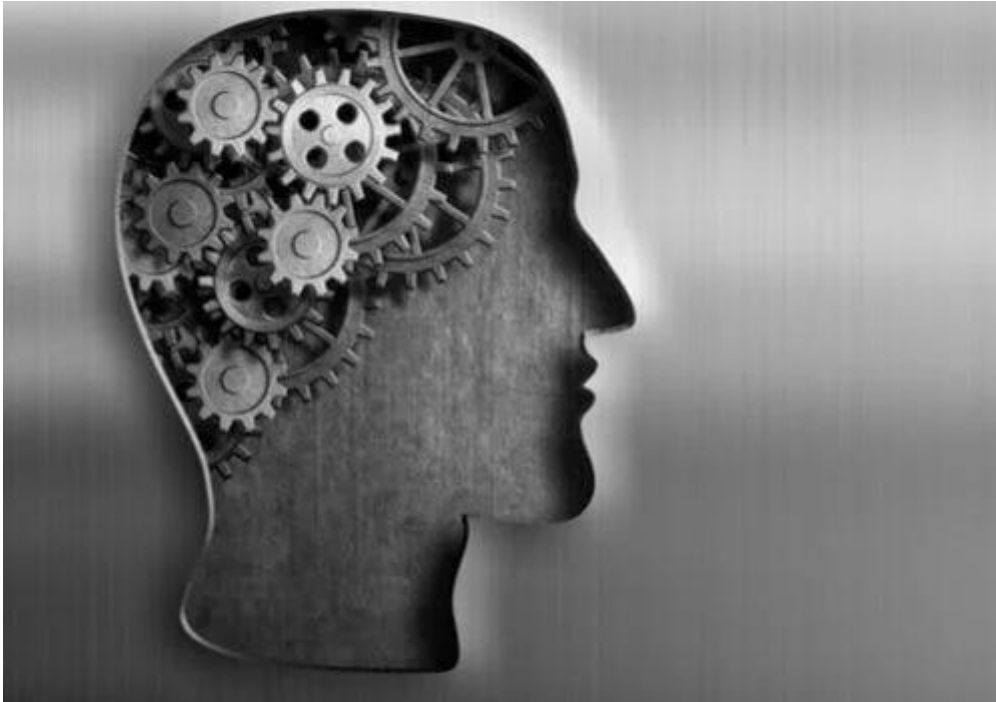
## Lausu vaiettu

Wittengstein lausui; "Wofon man nicht reden kann  
darüber muss man schweigen."  
Meidän olisi vaiettava siitä mistä emme voi puhua.  
"Suu suppuun ja turpa tukkoon";  
huusi agressiona raivolla  
pieni mies vaimolleen.  
Ratkes psykologi lausui pehmeästi lausuen;  
"puhu vain positiivisia."  
Kuitenkin vapautuaksemme  
meidän olisi puhuttava juuri  
siitä mistä emme halua puhua.  
Meidän olisi ilmaistava se josta vaikenemme.  
Meidän olisi rakennettava Sokraattinen kysymysten  
ja intiutioittemme verkko vaijetun ylle.  
Meidän olisi muistettava se minkä olimme  
unohdusten syvänteisiin upottaneet ja kätkeneet.  
Meidän olisi tehtävä tutkimusmatka omaan  
pimeytemme luolastoihin.  
Se meidän olisi tehtävä  
vapautuaksemme vaiettun kahleista,  
puhumattomien pettymystemme,  
sisäisten haavojemme traumattisista kivuista,  
eheytyäksemme,  
kasvaaksemme kohti täydenpää ihmisyyttä.  
Siis tanssi lausumaton mahdoton.  
Anna käsiesi kertoa ahdistuksesi levoton.  
Hyräilee salattu kaipauksesi unilauluna itsellesi.  
Maalaa sisäisen maailmasi sanoilla kuvaamaton  
kirkkain hehkuvän värein  
ja levitä tuskasi ebenholzin mustaa maalauksesi ylle.  
Soita kahvikuppisi lusikalla riemukas lausein lausumaton rytmisi.  
Niin voi vaijettu saada sanat joita ei ole.

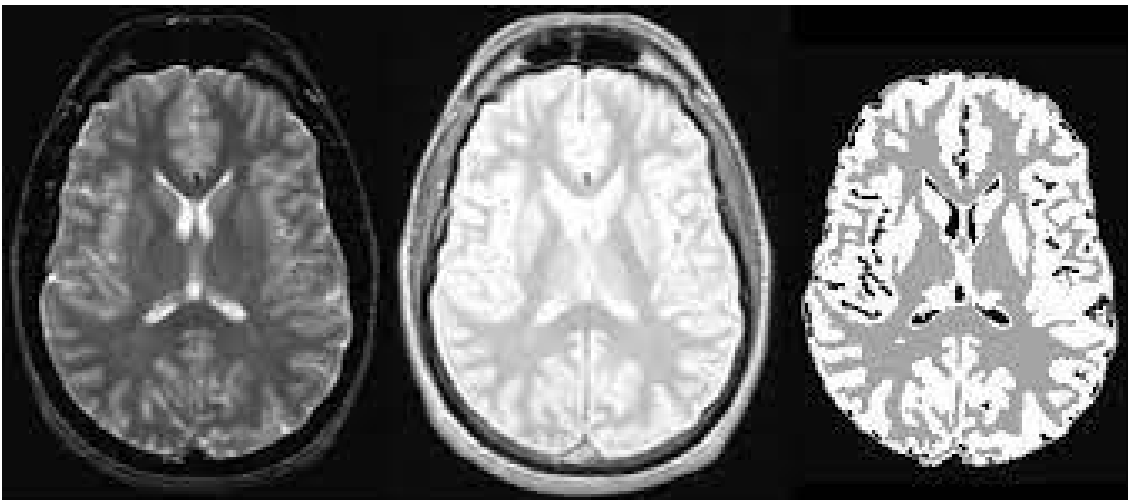




Keskushermosto on n-ulotteinen neurooniverkko ja harmaa matriisi. Keskushermoston ymmärtäminen n-ulotteisena matriisina tekee ihmisestä neurologisessa mielessä ikuisuusolennon, sillä mielen sielullinen olemus ja äärettömyys sekä ikuisuus on pakko myöntää.



Aivojen kuvaaminen neurologiassa monimutkaiseksi tietokoneeksi on esimerkki materialistisesta virhepäätelmästä.



**Harmaa aivokudos isoissa** ja pikkuaivoissa koostuu hermosoluista eli neuroneista sekä niitä ympäröivistä hermotukisoluista, jotka ovat järjestäytyneet tietyllä tavalla. Sen sijaan aivorungossa solut eivät ole järjestäytyneet yhtä selkeiksi alueiksi.

**Harmaa aine** sisältää suurimman osan **aivojen** hermosoluista. **Harmaa aine** sisältää alueet, jotka **aivojen** osallistuvat lihasten hallintaan ja aistihavaintoihin, kuten näkeminen ja kuuleminen, muisti, tunteet, puhe, päätöksenteko ja itsehillintä.

Isoaivokuori koostuu pääasiassa harmaasta aineesta, joka sisältää lähinnä hermosolujen soomaosia ja tuojahaarakkeita (dendriittejä). Lisäksi harmaassa aineessa on hermosoluja huoltavia glia-soluja. Isoaivokuoren lisäksi harmaata ainetta esiintyy pieninä saarekkeina, **tumakkeina**, syvemmilläkin



aivoissa sekä selkäytimen pylväissä. Aivorungon alueella harmaa aine muodostaa tumakkeita yhtenäisemmän aivoverkoston. Harmaassa aineessa on runsas hiusuonitus.

**Valkea aine** muodostaa aivojen sisemmän loppuosan. Se koostuu pääosin hermoimpulsseja soomaosista muualle hermoston kuljettavista hermosolujen aksoneista ja niitä ympäröivistä gliasoluista sekä verisuonista. Valkean värinsä kudoksen saa aksoneita ympäröivien myeliinituppien rasva-aineesta, myeliinistä. Valkeaa ainetta on myös selkäytimen reunaosissa.

Aivoja ja selkäydintä ympäröivät lisäksi sidekudoksesta koostuvat aivokalvot.







Harmaan portin luona, unohtaisi en milloinkaan.

Krematorioista nousi taivaalle harmaa uhrisavu.

Taustasäteilynä tuskan huuton.

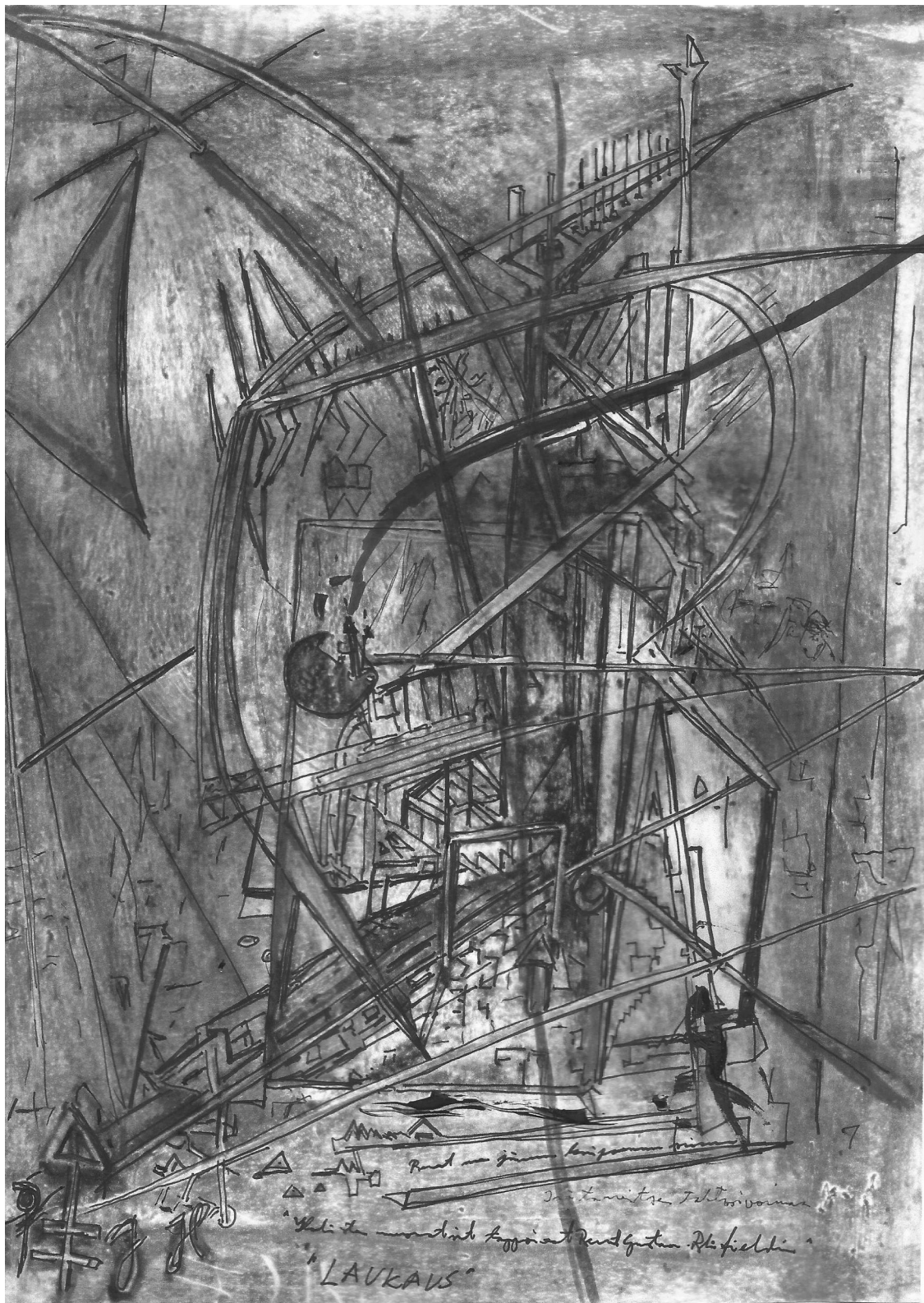
Rodun puhtauden tähden he kaasuttivat teidät.

Auschvitsch, Buchenwald, Treblinka

Auscgvitsch, Buchenwald, Treblinka

nimet nuo, unohtaisi en milloinkaan.





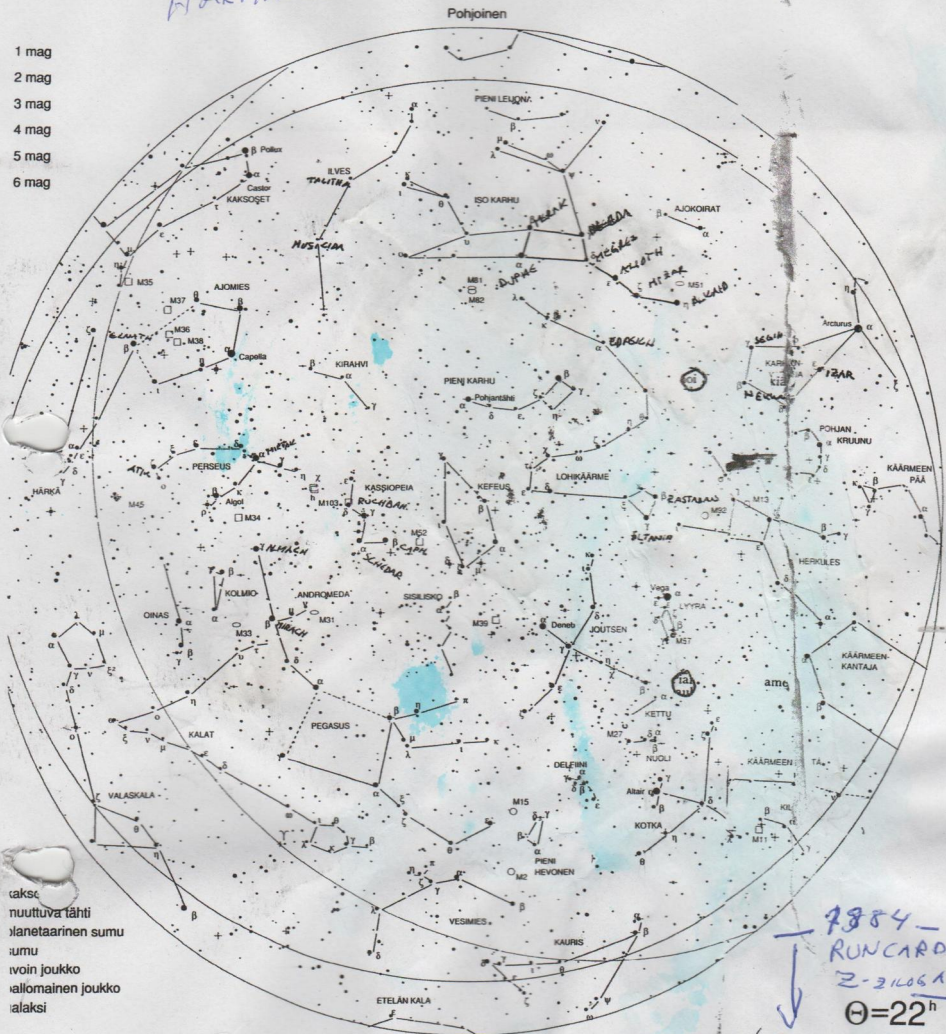
Gustav Blåfieldin muistokollaasi. Gustav oli läheinen ystäväni, joka tapettiin julmalla tavalla. Hän oli hienotunteinen ja viisas, humoristinen ja aito ihminen, joka kunnioitti kaikkia ihmisiä, minuakin. Hänellä oli kopio Leninvarjagin komentajan päiväkirjasta ja kuuluu niihin harvoihin ihmisiin, joka on lukenut sen. Leninvarjagin komentajan päiväkirjan originaalissa on yhteensä kolmesataa sivua. Kirjassa on monia viitteitä harmaan matriisin yleisteoriaan.

<https://jormaheikkinen.files.wordpress.com/2021/04/leninvarjagi-kirja.pdf>



TÄHTITAILOIDEN HARMAA PROJEKTIO  
 HARMANNA KÄYTTÄESSÄ

- 1 mag
- 2 mag
- 3 mag
- 4 mag
- 5 mag
- 6 mag



← 033  
 12/6 2019  
 NOLLAUS  
 RESETIO  
 UUDELLEEN  
 KÄYNNISTYS  
 12/5 2019  
 klo 14.43

7884-2019  
 RUNCARDS  
 Z-3106A-80 / SU1-323  
 Θ=22<sup>h</sup>  
 ANTIKIPAN  
 MIKKOVIKKO  
 FUJITSU  
 I LENNÄN 200

Sagittari on Linnuradan musta-aukko Sagittari A-1 luo harmaan säteilyverkon koko galaksiimme.  
 Linnuradan  
**NAVIGATIONS IN THE SPACE 1. Sagittari A!**

We are living in the galaxy Milkyway and  
 the origin is named Sagittari A

Linnuradan keskustan musta-aukko Sagittari A-1 luo harmaan säteilyverkon koko galaksiimme. Kaikki linnuradan miljardit tähdet ja planeetat sijaitsevat sen luoman säteilymatriisin piirissä ja verkostossa.



Ihmiskunnan historia on harmaa matriisi. Ihmiskunta ei ole vielä omaksunut sen kestävimpiä kokemuksellisia tosiasioita. Tämä koskee myös hengellisiä tosiasioita, moraalialia ja yhteisöllisiä yhteisönormeja. Me olemme unohtaneet syvyyden kuilut, jatulintarhat ja taivaan paratiisin. Petomaiset raakuudet, teollinen massamurha jonka keskieuropoan eliitti arjalainen yli-ihmisrotu totetutti toisen maailmansodan aikana on kollektiiviseen alitajuntaamme tatuoitu ihmiskunnan historian pimeä jakso. Se on kollektiivisen alitajuntamme harmaat matriisia.

### **Kollektiivinen alitajunta**

**Kollektiivinen alitajunta** eli **kollektiivinen tiedostamaton** on Carl Jungin analyyttiseen psykologiaan sisältyvä teoria koko ihmiskunnalle yhteisestä autonomisesta tiedostamattomasta todellisuudesta, johon kuuluvat arkkityypit ja vaistot. Jung erottelee henkilökohtaisen tiedostamattoman, johon kuuluu tukahdutetut tunteet ja muistot, kollektiivisesta tiedostamattomasta, joka on tyypiltään epäpersoonallinen ja yleinen. Kollektiivisen tiedostamattoman tasot alenevat aina yhä yleisemmälle tasolle, kunnes kemiallisella tasolla saavutetaan täydellinen yleisyys. Jungin mukaan psyyke on siis pohjimmiltaan itse maailma.



Me emme muista murhattuja enkeleitä. Me emme havaitse tai muista sitä, milloin enkeli on vierailut luonamme. Me emme muista milloin enkeli itsessämme tuhoutui ja murskaantui palasiksi, milloin menetimme siipemme. Me emme kaipaa saavamme siipemme takaisin. Me toki haaveilemme enkeleistä, mutta emme itse halua muuttua enkelien kaltaisuuteen.





## Särkynyt uudeksi luo

Anna ääni hylätylle  
Anna särjetylle peilille ääni  
anna rikotulle cd:lle ääni  
kokoa pirstonainen peili kollaasiksi  
anna sanat sanomattomalle hiljaisuudelle  
yhdistä se mikä oli pakotettu eroamaan ykseydestään  
anna hyljätyn puhua  
anna rappioalkoholistin kertoa elämästään,  
anna mielenterveyskuntoutujan kuvata sisimpänsä toive  
tulla hyväksytyksi sellaisena kun hän on.  
Äiti Terasa kertoi ihmisen syvimmän kärsimyksen;  
“elämä hylättynä – ilman toisten kiintymystä, ilman  
luottamusta, ilman rakkautta.”

Kova juttu ei ole pankin ryöstö.  
Kova juttu on antaa arvo  
sille jolta se puuttuu,  
kohdata hänet totena, aitona tasavertaisena ihmisenä  
hän jolta on ihmisarvo viety,  
jota muut katsovat halveksien  
jolta ihmisarvo on kielletty  
suljetuin korvin ja silmin,  
joka kantaa stigmaansa nöyryytettynä  
jota pilkataan mielisairaaksi ja hulluksi.  
Kuule siis kuinka hyljätty puhuu  
kertoo kipeydestään, tuskastaan elämässään.

## LAUSU VAIETTU

Valvotut yöni kanssasi yhdisti särkyneen yksinäisen sydämeni.  
Noina öinä unessani vanha nainen ja kissa ilmestyivät eteeni.  
Heidän takaansa aukeni tie läpi harmaan maiseman.  
Kuljin läpi sumuisen maan pimeää tietä ja sen päässä odotti autiomaan hehku,  
Abu Simbelin patsaat, Kheopsin pyramiidi  
ja ylösalaisin käännetty viisisakarainen pentagonitähti.  
Sakraalinen silmäni avautui ja näin itseni lävitse.  
Alitajuntani vihjeet järjestyivät selkeiksi lauseiksi  
lapsuuteni spitaalisen häpeästä  
ja nuoruuteni syntipukkiroolin kirvelevistä haavoista.  
Brahminien kastin punainen merkki painettiin otsaani.  
Symbolien nostalgiavirta huuhtoi sieluni kohti Taa, ykseyden tielle, jossa kaiken muoto oli kaunis ja täydellinen.  
Tältä tieltä oli ihmeellinen ja avara näkymä  
länsimaisen kulttuurin markkinatoreille.  
Niillä vietettiin outoja häitä.  
Sokean tottelevaisuuden armeijat kiersivät kehää  
ja ilman täytti voimistuva vihaan ja raivoon kehoittava  
hypnoottinen rytmi.  
Muistin profeetan sanat;  
"I have seen the future, brother: it is murder.  
Get ready for the future: it is murder."  
Ihmetellen kysyin: "Eikö kukaan muista mitä tarkoittaa  
katuminen?"  
Unessani kuulin poikkihuilun kirkkaan melodian Jenanin  
vuorilla.  
Se oli laulu, jossa toistuivat sanat:  
"Olet verkko, johon luodetuuli  
on ajanut esineitä, kuvia ihmisistä.  
Olet verkko, jota et  
itse kykene heittämään mereen  
saalista saadaksesi.  
Olet ajelehtiva verkko ilman kalastajan kättä.  
Olet laiva ilman kapteenia."

Minä tiesin, että minun olisi noustava laivani komentosillalle.  
Minun olisi annettava määräys kurssista.  
Minun olisi annettava määräys koneiden käynnistä.  
Minun olisi vastuu jos uppoaisin.  
Minun sydämeeni laskisi isäni käsi  
saisin hänen sekstanssinsa ja kronometrinsa  
Hän ompelisi näkymättömin käsin ankkurinappinsa takkiini,  
hän antaisi minulle tahtonsa voiman ja  
hän olisi luonani aina.



Se oli uneni valoton yö  
Se oli uneni valoton yö, joka  
lahjoitti minulle pimeän näkevät silmät.  
Näin vuosisadan paranoidian;  
Järkeisuskonnon vainoharhaisen todellisuuden.  
Siinä hetkessä unohdin kerran etsineeni kirkkauden hohdetta.  
Lähellä ja kaukana oli taivaan peittävä musta sametti.  
Sergein sadistinen hahmo valtasi mieleni  
ja näin Irinan juovan vodkaa verellä.  
Sinä katselit minua hellästi, mutta tunnuit niin etäiseltä.  
Lokaista tietä läpi kuolleen maiseman vaelsi kaksi lasta.  
Salainen sininen virta sisällämme lauloi;  
Auringosta kaiken elämän antajasta,  
muinaisten hautojen pimeydestä  
taivaan halki lentävästä tulipyörästä ja  
ajelehtivista pilvistä.  
Kertosäe kaiutti unettomaan yöhömme hitaasti keinuvan  
Tyynen Meren sävelmainingin  
kuiskaten Mariaanien Haudan tuntemattomasta  
hylkysyvyydestä;  
elämättömästä,  
- hylätystä  
halveksitusta - pilkatusta elämästämme  
mielenvikaisina hulluina.  
Sukupolviemme häpeä asuu meissä  
perhehelvettiemme salaisuuksien monikirjo,  
koskaan julkilausumattomien sanojen ruumisarkku,  
se jota kannoimme sinäkin yönä,  
jolloin kuljimme lävitse pimeissä vesissä lepäävän  
hylyn, jota levottomat sanamme hakivat  
lausuakseen sen yhtenä karttamerkinä.  
Sen merkin alle  
upottaisin murheen mutajaalani  
meren syvyyteen.  
Unohtaisin pienen pojan itkuni.  
Unohtaisin kerran kärsineeni  
hylätyksi tulon tuntemattoman syvyyden.  
Avaisin sen pimeyteen johtavan portin lukon  
enkä anelisi armoa sinulta – en keltään ihmiseltä  
syyllisyyteni on liian suurta  
jotta voisit katsoa minua lempeytesi, laupeutesi silmin.  
Tiedän olevani muukalainen täynnä raivoon johtavaa vihaa  
Sinä vihaat valhetta –  
siinä raivosi kääntöpuoli  
on totuuden etsintä – olet filosofi – totuuden rakastaja!

## On lähdeittävä sanojen hakuun läpi pimeän

Olen suuren meren poika,  
tunnen avaruuden tyynen rannattoman,  
kuulen sen kutsun ykseyden kaikkeuteen.  
Näen ikävien hetkien betonin harmaan todellisuuden sen aivojeni peilissä.  
Tunnen sinoberin sinisen ikävän ja avaruuden kylmyyden koko kehossani.  
Absoluuttisen nollopisteen henki palaa jäisenä sieluni sisällä.  
He ikuisuuden ja välitilan henget puhuvat.

Silmiini loistaa Rembrantin hehkuvan punainen lasi.  
Takautuvien tajunnan kuvien pakottamana  
alitajuntaani virtaa symbolien merkitys ja vihjeet.  
Enkelini kätki hiljaisuuteeni viestin ja  
kiven kiteiden logiikan.

Tajuni maalauksen taustana on Kandiskin värien loogiset viivat  
Siihen on piirretty ebenholtsin kiiltävä musta suorakaide  
ja opetus: "Jokaisen on tehtävä katkera matka  
yksin ilman yhtäkään opettajaa."

On lähdeittävä sanojen hakuun läpi pimeän.  
On unohdeittävä kipu.  
On käännettyävä tuuleen.  
On kohdeittävä pelot.

On uskottava, että pimeä tie lopulta johtaa valoon.  
Jossakin loisti auringon lämmin kehrä,  
lauha tuli ajoi höyhen vaunuillaan yli meren,  
rauhallista kaartaa rantaan näkinkengän,  
joka oli jo hiljainen huokaustesi kuohuista.

Unohdin sen nähneeni ja  
suru sulki sydämen aukot.  
Hiljaisuuden puutarhoissa,  
ahdistukseni varjoissa.  
Olen saviruukkutaloni tyhjä huone.

Vanhan Variksen taverna  
kutsuu luokseen  
kuin sinut siellä kohtaisin.  
Tuntisin hahmosi.  
Tuntisin olomuotosi näkymättömän.  
Tunsin masentavan hetken hybriidin aukeamattoman kaavan,  
salatun aggression tuhoisimmat lauseet  
ja epätoivoni itseään toistava mikropiiri luhisti  
minut kuin istuisin syviin rotkoihin rojahtavassa keinussa.  
Harmaan vihreä ikävyyteni tasanko aukeni silmiäni eteen.  
Siellä Sierra Madren auringon paahteessa kohtasin animani  
ideaalin Frida Kahlon, meksikolaisen noidan  
joka tarjosi parantavan rohdon ja lohduttavan loitsun:  
"Tyynnytä mieleäsi – Nouse lentoon"!

10 Ilman substanssia olet olematon  
Hiljaisuuteni ykseys asuu  
katoamattomuuden välttämättömässä ehdottomuudessa.  
Katoamaton kiellettynä markkinatoreilla.  
Ikuisuuden käsitteen kieltävä roskafilosofia  
täyttää tajuntamme.  
Se on suhteellisuutta ylistävä valhe ja  
sen seurauksena on kuoleman kieltävä elämä.  
Pinnallisuuden pahoinvoiva kaikkietävyys on  
hulpean kerskakulutuksen maailmankatsomus.  
Se kielsi äärettömyyden ja ikuisuuden olemassaolon  
todistaakseen rahan voiman suuremmaksi kuin  
jumalan totuuden ja rakkauden.  
Jumalan kieltäjä kieltää substanssin olemassaolon.  
Siinä suhteessa hän kieltää itsensä sillä ilman substanssia  
ei ole attribuutteja ei alkioita ei mitään.  
Jos maalarilta viedään taulunsa pohja mihin hän silloin  
voisi maalata?  
Jos kyntäjältä ja kylväjältä viedään maa  
mihin hän silloin kasvattaa viljansa?  
Ilman Jumalaa ei ole kaikkeutta  
Ilman Häntä ei ole armoa  
Ilman Häntä ei ole Rakkauden tietä!  
Ilman Häntä ei olisi pimeyttäkään!  
Ilman Häntä ei olisi olemattomuutta  
sillä Sinun Voimastasi Herra  
kaikkeus pysyy lujana horjumattomana!  
Ilman ikuisuutta ei olisi pieniä levon hetkiä,  
hektisiä manian kausia.  
Ilman ajattomuutta ei olisi työn tunteja.  
Ellei olisi ikuisuutta ei olisi rakkautemme vuosia ja  
elämäämme pimeän historiaamme tietoisuskonnon lumoissa,  
ei olisi materialistista vainoharhaista vuosisataamme.  
Ellei olisi äärettömyyttä ei olisi millimetrejä  
ei kilometrejä eikä välimatkoja ihmisestä ihmiseen.  
Ellei substanssia olisi, ellei Jumalaa olisi  
ei olisi kaikkeutta, ei ikuisuutta, ei maailmaa  
ei olisi olemattomuuttakaan  
sillä sekin on voimassa Jumalan sanassa  
Minä Olen ,, Jah've!



## Silta yli äärettömän meren

Sydämeni lauluun rakentui silta yli äärettömän meren  
Kuulin hellän sävelen:  
"Hän kulki kuin yli kukkien  
hiuksisaan hymni tulelle –  
oodi merelle - kuiskaus yli ulapan."

Jumalien keinuun minut istutettiin  
Mieleeni upotettiin kirjoittamaton runo  
se salainen säe toisti tajuntani kaipauksen mittaa.  
Se oli lausumaton, jonka muotoa en hahmottanut sanoikseni.  
Se oli ikuinen ja ihmeellisellä tavalla tyhjä ja kuitenkin täysi,  
runsaudessaan loppumaton, kuin silta yli äärettömän meren.

## Hiljaisuus puhui Tyhjyydelle

Minä tiedän, ettet ole Sinä olemassa Tyhjiys.  
Tiedän, etten minä Hiljaisuuskaan ole olemassa.  
Hiljaisuuttani et kuule,  
sillä miksipä sitä missä ei mitään ääntä ole  
kuuluisi Tyhjiyden olemattomalla pintakalvolla.  
Tyhjiys, olemattomuus, kadotus, äänettömyys,,pimeys, helvetti,, saatanan atribuutit  
Tiedän, että olit kuten minäkin jo ennen aikojen alkua.  
Siksipä kysynkin, jos tiedät kuka toi kaikkeuden  
alkuun sen korkean korvani tärykalvon särkeneen  
fis-ujelluksen kuin olisi äärettömyyden palje puhkaistu?  
Keitä muita on vielä olematta - sitä kysyn sinulta  
jos tiedät - se olisiko ajattelemattomuus?  
Se olisiko hengettämyys?  
Se olisiko kuolema se, jota ei ole vai se, joka on?  
Jos olemassa oleva kuolema olisikin olematon,  
olisiko mahdollinen hiljaisuuteni, puhumaton mykkyyteni  
aino oikea olomuotoni?  
Sekö olisi ainut kivuton, tuskaton mahdollisuuteni,  
että hiljensisin, että sulkisin suuni tiukasti,  
kuin Mihail Vaikenija Tihvinän luostarissa,  
vai sittenkin en antaisi lupausta olla puhumatta  
enää milloinkaan?  
Lausuisinko kuitenkin olemattoman,  
ennen kuulumattoman lauseen olevaksi ja sanoisin,  
että minäkin Hiljaisuus olen kuten on;  
JAH'VE Jumalan nimi, "MINÄ OLEN"!

## Sain vihdoin itkeä

Suruni sulki sydämeni aukot.  
Mieleni virta jähmettyi.  
Tajuni sanat tukehtuivat itseensä.  
Kieleni kasvoi kitalakeen kiini  
ja minusta tuli mykkä.  
Huoneessani paloi Rembrantin hehkuvan punainen lasi  
ja verenpunainen hohde verhosi seinissä huojuvat varjot.  
Kiven kiteiden logiikan ehdoton laumautti magmaksi vereni.  
Minusta oli tullut omaa pohjatonta tuskaani tuijottava eloton.  
Sydämeni laulua en kuulisi enää.  
Golgalta laulettiin laulua:  
"Sinä saavut pian, sinun vuorosi on kohta.  
Sinä saavut pian, sinun vuorosi on kohta."  
Lauloin kuoron toistamana:  
"Isä minä tahdon kotiin, Isä minua väsyttää  
Isä minua väsyttää, minä tahtoisin ja kotiin."  
Enkelini näkivät sairaat kasvoni  
ja ikäväni mitan.  
He lähettivät päähäni täitä ja nivuksiini satiaisia,  
jotta ne johtaisivat minut Lintujen taloon,  
sinne missä hissit kulkevat, mutta miehet juuttuvat kerrokseen.  
Lintutalon hotellissa Sinun riemus, sinun Nerosi, Sinun Sotkasi  
tarttui tunnissa tukkaani ja pian minä tanssin jo hulluna,  
kuin humalassa mykkyytteni menettäen  
ja suuni täytyi höpinävirran suloisiin juovuttaviin  
nektari nauruihin.  
Niin minä kadotin tajuni lukon,  
suruni salpa aukeni ja vihdoin sain itkeä!  
Esiin nousit sinä rakkaani,  
joka menehdyit psykopaatti venkulan viereen  
ja sitten sinä Bernt aina rakkaampana kuin milloinkaan.  
Sinä, joka sait hyvyytesi palkaksi aivokuoresi murskaavan kiven,  
saavuit viereeni ikuisuuden viitta hartioillasi.  
Minun murheeni ja suruni ei mahtunut maailmaan  
se mahtunut vesiväritöherryksiini, ei huutoni,  
se ei mahtuisi edes tähän Kupittaaan kuuluisimpaan taloon,  
veisin sen mukanaani minne ikinä kulkisin.  
Mutta se ei enää olisi pelkkä muodoton ja sanatonta tajuni salpa.  
Nyt se jo kertoisi ikävästään luoksenne.  
Nyt se jo täytyisi kaipauksen lähteen kirkkaalla vedellä.



## **Itaruskoni nocturno**

Kuin taivaalla ajelehtivat pilvet ovat pääni kaipauksen harhat.  
Itään purppuroitui taivaankansi ja  
muistin nuoruuteni unelmat  
muistin Sergein viinilasin karminpunan  
Irinan näin maistavan pikaristaan codeiinin ja veren coctailin.  
Kullankeltaisen ruispellon yllä leijui parvi mustia variksia.  
Varissuon uusnatsit näyttelivät minulle merkkiä mullan alle  
ja kaulani katkaisevien viiltojen metaforia.  
He tiesivät minun tietävän heidän salaisuutensa.  
Heidän aateveljensä surmasivat rakkaani  
He tappoivat salaisesti viisaan humoristin joka,  
sai jokaisen nauramaan,  
sai itseironiallaan surullisimmankin hymyilemään.  
Pitkänperjantain iltana Thanatoksen paimenen laulu soi korvissani  
ja Kristuksen huuto; "Eeli, Eeli labasam bakta".  
Kätteni töhrin violettiin musteeseen ja sotkin kolme tabula raassaa  
sinipunan värein vihani sokeuden vedoin.  
Henkeni atribuutti on tyhjyys.  
Se saartoi sieluni kaikkialta,  
tunsin vain suunnatonta avuttomuutta,  
sieluttoman olemassaoloni tuskaa.  
Tiesin talven hämärässä kevääni orastavan.  
Nyt nämä tyhjyyden saartorengaat ovat murtuneet  
ja minä tulvin kuin Pohjanmaa keväisin..  
Itaruskoni nocturnon jäähyväissävelet vaihtuivat iloni täyteyteen  
minä kulkisin vielä yli kukkien laulaen  
ylystyä Israelin Pyhän Jumalan hexagonialle  
todellisuuden kuusiulotteiselle ihmeelliselle kauneudelle!

## **Vaihdan sanani**

Väänsin väriskaalani siniseen  
punainen hehkui oli enää vain himmeästi näkyvä harmaiden  
kirjainteni alla, sinipunalumo oli mennyt muisto  
enkä ehkä enää yllyttäisi murheeni avonaista juurta  
jättäisin itkuhermoni rauhaan  
kiroloilukoneeni minä sulkisin  
vaihtaisin kaikki perkeleet ja saatanat  
jummeihin ja jammeihin  
riimini rammit ja pammit  
suhiseviin pajuihin  
pinjapuitten ruskeisiin suuriin käpyihin  
minä vaihtaisin likaiset tappojuttuni  
verenpunaan tarkoittavat metaforat  
minä korvaisin solisevilla puroilla  
Sokean raivon ja vihani meren minä vaihtaisin  
metsän lähteeksi,  
jonka keskeltä löytäisin kirkkaan vesihelmen.

## **Iltalaulu**

Väinämöisen laulun hidas lähes kuulumaton sävel  
kaikui korvakäytävieni seinillä avaten uusien  
melodioiden aiheita mieleni pintaan  
siihen yhtyi puolalainen poloneesi Tyyrin tytöstä  
ja iltalaulun Nocturne.

Kerroit viimeisistä Elegioista Odysseyksen laivalla  
myyteistä Olympoon vuorella ja Vaalin vallasta  
Mennyt päivä oli kuin violetin hämyinen kuutamo  
tai joutsenlaulu syvän mustan lammen kaislikossa.  
Tuntematon ingongnito olisin, yksi Diogenesin  
hiljaisuuteen vihkiytyneistä oppilaista.  
Kukaan ei tietäsi maistaneeni kalkin makua  
Teppo Tyhjänen en kuitenkaan voisi olla,  
sillä tiesin Golgaltalla tapahtuneesta ihmeestä.  
Minä odotin ihmettä,  
sitä ihmettä, että ilmestyisit eteeni  
sinä sieluni sisko,  
jota olin kaivannut kaikki nämä vuodet.

## **Tuuli käy läpi hautojen**

Kuljin yli rajalinjan ja jäin vihollisteni piirittämäksi  
Sisäiset taistelujeni rintamat ovat vankilani  
Olen jättänyt liian monta ystävää kipuihinsa  
Sanoin, töin ja ajatuksin olen heidät hylännyt  
pimeyteni on minut saartanut  
olen ottanut aseeni ja tähdännyt  
yksin olen yössäni  
mutta minun on jatkettava matkaani  
Niin monta ystävää olen menettänyt, kadottanut  
muutamat heistä kulkevat kuitenkin rinnallani  
Kadonneet vierelläkulkijani kuiskaavat mieleni pintaan ikävän  
Kaipaam lähtevää laivaa  
Silloin varjot saapuvat  
läpi hautojen käy tuuli, tuuli veren makuinen  
läpi mieleni lukkojen murtautuu lauma syyttäjiä  
syyttäen minua itsemurhista, psykopaattisesta narsisimistani  
julmuuteen saakka ulottuvasta henkisestä väkivallasta.  
Silloin mustimman varjon peittäessä päätäni  
säteet armon alttarilta, Golgatalta  
osuvat mieleni pimeään pintaan  
Vapahtajani kosketus,,, olen lähellä vapautukseni hetkeä.  
Astun läpi varjojen valoon.

Henkinen väkivalta on useimmin hienostunutta ...  
Se saa arvokseen älykkyyden ja hyväntapaisuuden leiman.  
Piinallisinta henkistä väkivaltaa harjoitetaan hymysuin  
kohteliaisuuksia lausuen pehmeällä sivistyneellä äänellä.

Sitten kun tämän 'hienostuneen puheen' kohde menettää  
malttinsa ja hermostuen korottaa ääntään ja ärähtää hän saa  
tuotapikaa leiman henkisen väkivallan harjoittamisesta.  
Niin sivistyneesti hymysuin...  
Niin sivistyneesti hymysuin lausuit mulle karkeaa ivaa  
pilkatun särkynyttä minääni,  
sait sairaudestani todisteen epäinhimillisyydestäni ja  
väitit pääni olevan täynnä virtsaa  
Sinä kunnioitit itseäsi sillä et korottanut ääntäsi  
vaan kuin olisit ollut äitini puhuit vähä-älyiselle lapselle  
mitä muka ajattelin ja mitä olin ajattelematta  
puhuit persoonani hävettävän inhottavista puolista  
kuin tuntisit minut kuin psykiatrini  
ja sinähän olitkin enemmän kuin psykiatri  
vaikkei sinulla ollutkaan opillista sivistystä  
sillä kyllähän sinä tiesit kuka on mielisairas  
ja mitä se merkitsee – se merkitsi sinulle ihmisen arvon menetystä  
se oli ivattavaa ja pilkattavaa se oli jotakin jolle saattoi  
nauraa pirullisesti.

## **He eivät näe estradin taa**

He eivät näe estradin taa  
Takaa esiripun he eivät kuule kuisketta  
Me vaikenemme kun emme voi ajatella, emme uskalla.  
Muistan silmäsi kun sisäistä kuvaa ei synny.  
Eikä sitä halua kohdata kasvoista kasvoihin.  
Ja me sekoamme halujen, intohimojen virtaan,  
hukumme sen vesiin ja nukahdamme väsyneinä  
tyhjinä uppoamme kuin lastaamaan saapumatta jääneet laivat.  
24Särkyneen manifestaatio  
Sinä pirstotun särkyneen kokoat  
Keräsit lasinpaloja jalkojesi alta  
Keräsit hylätyn esineen hajonneet osat  
Keräsit värikkään nauhan palasiksi leikatun silpun  
Liimasit kaiken sen sinivihreäksi maalatun  
kultaisen kahvin kääreen päälle  
Särkynyt oli uusi hahmosi  
Särkynyt muoto oli taiteesi nimi  
Sen metaforaan rakensit kaavan  
kootaksesi sielut pirstaleet  
uudeksi ykseydeksi  
Martinmäen noita kirosi taiteesi  
jotta näkisit vain terävät, viiltävät lasinsärmät  
jotka oli suunniteltu vahingoittamaan maan lapsia.  
Mielesi täyttyi pettymys itseesi  
olit kuvitellut taiteesi olennon särkyneen kokoamiseksi  
olit jokaisen työsi tehnyt monin rukouksin  
jokaiseen olit piirtänyt Daavidin tähtiä, kristusmonogrammin  
ja Golgatalle viittaavan särkyneen mieleni huokauksen ja huodon:  
"Herra Jeesus Kristus armahda minua syntistä!"



## **Vertainen**

Kuljet vierelläni hiljaa puhuen, hiljaa kuunnellen  
Kokemuksemme on yhteinen  
Jaamme särkyneen sielumme kivun  
Olet kokenut saman tuskan  
Saman ahdistuksen tunteen  
Saman pimeään metsäpolun kuljet kanssani  
Hulluuteni tähden et minua lyö et tuomitse  
sillä sama mielemme kipu asuu meissä molemmissa.  
Sinä tiedät, mitä tarkoitan kun puhun masennukseni tyhjyydestä  
depressioni väsymyksestä  
Sinulle ei ole vieraita maniani kiihkoiset hetket  
ei epätoivoni rotkoihin luhistuvat unelmat  
Vertaiseni, sieluni siskoksi sinua sanon.

## **Sinä olet vielä synnyttävä toivosi laulut**

Kevät palaa jälleen sydämesi huoneeseen  
Täyttää sen tuoksuin, myskin, aloen, timjamin ja mintun.  
Sinä heräät eloon ja nouset siivillesi – sinä sinilintu,  
joka iltaisin laulat pinjapuuni oksilla.  
Kevään lauha tuuli tarttuu hiuksiisi  
Sinä näet kauemmas kuin koskaan ennen  
kulkusi vie avaralle paikalle, josta näet pitkälle menneisiin päiviin  
ja etäälle eteenpäin .... Sinut täyttää varmuus, että olet  
oikealla tiellä, enää et unohtaisi etsijän mieltäsi  
sinä löytäisit tien metsän varjoisten puiden alta  
kotipihaasi, jossa lapsesi leikkivät salaiset satunsa,  
joista aikuisilla on vain harmaa aavistus  
heidän ilonsa olisi sinun ilosi.

## **Sanojen paino**

Mykkyyteni päivinä minä kadotin sisäisen dialogini.  
Kunnes jostakin kimmahdi kirkas säde pimeyteeni ja  
sieluni kokoushuoneen ovi avautui.  
Höyhenen kevyet pienet sanani täyttyivät äärettömyyden  
painovoimalla,  
taustasäteilyn kumea kohina tulvi tavujeni väleihin  
sanani alkoivat jälleen painaa  
–niissä oli sana se sininen ja utu takaa rajaviivan.  
Ne piirtyivät struktuuriin ja kaavaan,  
jolla oli yleispätevän asema.  
Sisäinen puheeni, itsekritiikkini heräsi eloon  
ja tunnistin sanojen soinnussa  
marakatin naurua ja paviaanin ärinää,  
minä puhuin itselleni ja mietin sanojeni historiaa  
ja syytä miksi juuri tämä kalvava katkeruuden säije  
sai vihan myrkyttämään sapellaan  
vereni, tajuni ja tunteeni.  
Minä mietin jälleen maailmankatsomukseni

ja moraalini juuria ja kestävyyttä.  
Minä epäilin jälleen ymmärrystäni.  
Perkele kuiskaili syytöksiään olkani takaa;  
Sinä omnipotentti narsisti, sinä omahyväinen leveilijä,  
sinä suuruuden hullu idiootti,  
Diabolos osoitti olevansa nerokkaampi syytöksissään  
kuin mitätön tajuni:  
Minä pakenin aina niinä hetkinä Golgatan veren suojiin.  
Kristus on vapahtajani.  
Hän oli itse kiusattu siksi hän voi kiusattuja ymmärtää.  
Pelastukseni on Herrani.  
Eksyttyäni sisäisen maailmani kaaos labyrintteihin  
voin aina palata pelastukseni tielle,  
ja vaikken sitä löytäisikään  
Herrani minut löytää.

### **Olet ikuisuuden portti**

Veräjän vartijaksi sinut kutsuttiin  
antaaksesi valon langeta kasvoillesi  
antaaksesi hengen puhtauden tulla esiin  
pimeitten metsäpolkujesi hämystä  
estääksesi salvoin sulkien  
pahuuden henkiolennoilta pääsyn huoneesi tilaan.  
Olet maailmojen ovi, maailmojen tulla ja mennä.  
Nostakaa siis karminne  
te ikuisuuden ovet  
Kunnian kuninkaan käydä sisälle!

### **Hohde outo**

Hohde outo, kummallinen kajo  
yllä harmaan kaupungin  
Kulkee mykkien sanojen harmaa virta  
ohi lasittuneen katseen  
Ei ymmärrä pieni mieli  
sen hetken pysähdystä  
josta kertoo varjot puiden.  
Ei ymmärrä tyhmän ylpeä mieli  
Ei tajua mitä tarkoittaa;  
Miksi kiertää kehää maa  
miksi laulaa Sendero Luminoso  
Kondorin laulun auringolle.

## Porvarillisen psykologian kritiikki

Jos ihmisestä kadotetaan hänen menneisyytensä ja hänen elämäkokemuksensa, ihminen häviää jää jäljelle jää vain kulissit.

Kun historia kadotetaan, katoaa myös tulevaisuus, sillä silloin tulevaisuudella ei ole mitään mihin rakentaa.

Jos elämänhistoria ja miksi sana poistetaan, katoaa elämän arvoitus ja tarkoitus!

Kun psykoanalyysin totuus kielletään ja se leimataan valheeksi, ja haitalliseksi terapiaksi, herää kysymys kriitikon hoitokielteisyydestä ja oman rikkinäisyytensä, traumojensa paosta.

Kun ainoaksi totuudeksi nostetaan lausutut sanat, häviää konkretia, ihmisen ääretön sisäinen maailma, sosiaalinen todellisuus, kasvatus ja yhteiskunta.

Ihminen ei ole vain sanoja. Hän on myös biokemiaa, fysiikkaa, alitajuntaa, sosiaalista olemista, yhteiskunnan arvoja ja ristiriitoja.

Jos unohdetaan se, että sanoin ihminen pettää itseään, rakentaa valhekulisseja ja viestii kaksisuuntaisesti. Kun tämä unohdetaan, avataan portit valheelle.

Jos vain positiiviset lauseet sallitaan. Kielletään ihmiseltä hänen pettymyksensä, hänen sisäiset haavansa nostamat ahdistukset.

Kielletään häneltä hänen hyläytyksi tulemisen kokemuksensa, yhteiskunnan epäoikeudenmukaisuudet, markkinamaailmamme kovat häikäilemättömät arvot sosiaaliset ristiriidat ja henkisen väkivallan kulttuuri.

Silloin ihmisen ajattelu on muokattu ja orjuutettu kaupallisiin tarkoituksiin.

Hänestä on tehty tahdoton kuluttaja, markkinavoimien mainosten nöyrä noudattaja.

Psykologi, jota kuuntelimme, sanoi totuuden olevan harhaa.

Ei muka olisi kuin erilaisia subjektiivisia totuuksia.

Jokainen olisi oman harhansa kanssa mestari.

Golgatan voittokin kutistuisi pieneksi ja häviäisi tomuun kuin unohdettu satu.

Ei olisi tietä, ei olisi konkreettisen tilanteen konkreettista analyysyä.

Ihmettelin osaisiko kukaan katua?

Osaisiko kukaan hävetä kuullessaan sielunvihollisen

kuiskeen: "On vain valhetta vain kaikki tuo...."

Muistin Valamon vanhuksen, pappismunkki Nazarin lauseen

'Vaikene pimeyden edessä ja rukoile:

Herra Jeesus Kristus Jumalan Poika

armahda minua syntistä'.





Harmaanmatriisin projektio, kaksi laivaa Leninvarjagi ja Ituvarjaagi.

## Lausu vaiettu

Wittengstein lausui; "Wofon man nicht reden kann darüber muss man schweigen."

Meidän olisi vaiettava siitä mistä emme voi puhua.

"Suu suppuun ja turpa tukkoon";

huusi aggressionsa raivolla  
pieni mies vaimolleen.

Porvaripsykologi lausui pehmeästi lausuen;

"puhu vain positiivisia."

Kuitenkin vapautuaksemme

meidän olisi puhuttava juuri  
siitä mistä emme halua puhua.

Meidän olisi ilmaistava se josta vaikenemme.

Meidän olisi rakennettava sokraattinen kysymysten  
ja intuitioittemme verkko vaietun ylle.

Meidän olisi muistettava se minkä olimme  
unohdusten syvänteisiin upottaneet ja kätkeneet.

Meidän olisi tehtävä tutkimusmatka omaan  
pimeytemme luolastoihin.

Se meidän olisi tehtävä  
vapautuaksemme vaietun kahleista,  
puhumattomien pettymystemme,  
sisäisten haavojemme traumaattisista kivuista,  
eheytyäksemme,  
kasvaaksemme kohti täydempää ihmisyyttä.  
Siis tanssi lausumaton mahdoton.  
Anna käsiesi kertoa ahdistukseksi levoton.  
Hyräilee salattu kaipauksesi unilauluna itsellesi.  
Maalaa sisäisen maailmasi sanoilla kuvaamaton  
kirkkain hehkuvien värien  
ja levitä tuskasi ebenholtsin mustaa maalauksesi ylle.  
Soita kahvikuppisi lusikalla riemukas lausein lausumaton rytmissi.  
Niin voi vaiettu saada sanat joita ei ole.







Sata

ikkunaa

Sata harmaata ikkunaa peili- ja lasimatriisia.



## Onko syy aina ennen seurausta?

Toisen todellisuuden lainalaisuudet ovat näkyvän kolmiulotteisen elektromagneettisen säteilyn ja materian maailmassa mahdottomia. On tahdotonta ajatella että seuraus edeltäisi syitä, menneisyys edeltäisi nykyhetkeä jne. Antimaterian todellisuudessa materian valtakunnan lainalaisuudet kääntyvät toisinpäin. Mikä materiamaaailmassa on mahdotonta, se tulee mahdolliseksi antimaterian kaikkeudessa. Matemaatikot ovat voineet teoretisoida useampien ulottuvuuksien olemassa olon. Myös fyysikkojen piirissä on mm. säieteorioissa otettu huomioon useampia kuin neljä ulottuvuutta.

Antimaterian todellisuudessa materiamaaailman lainalaisuudet ja fysikaaliset säännöt kääntyvät ylöalaisin. Aika virtaa nykyisyydestä menneisyyteen, elektrooniverhto atomin ytimen ympärillä on positiivisesti varautunut ja ydin negatiivisesti. Syyn ja seurauksen laki muuttuu vastakkaiseksi seuraus edeltää syytä. Syy on nykyisyydessä ja seuraus menneisyydessä.

Taaksepäin tapahtunutta syy-yhteyttä ei ole koskaan kokeellisesti osoitettu, ja siitä keskustellaan jatkuvasti tieteellisissä ja filosofisissa yhteisöissä. Vuonna 1956 Max Blanck esitti argumentin taaksepäin olevaa syy-yhteyttä vastaan, joka tunnetaan myös nimellä "bilking" -argumentti. Hänen väitteensä ydin on seuraava: oletetaan, että tapahtuma B tapahtuu aikaisemmin kuin tapahtuma A, ja tapahtuma B on tapahtuman A vaikutus. Jos tapahtuma B on jo tapahtunut ja tapahtuma A ei ole vielä tapahtunut ja on mahdollista puuttua asiaan ja kumota tapahtuma A, silloin tapahtuma A ei voi olla tapahtuman B syy, ja taaksepäin oleva syy-yhteys on mahdoton. Vastaväite on, että jos tapahtuma A on tapahtuman B todellinen syy, tapahtumaa A ei voida kumota millään toimenpiteellä.

Tämä on ilmeistä tapauksessamme, koska mikään eikä kukaan voi kumota HaShemin päätöksiä.

Muutama sana taaksepäin olevan syy-yhteyden mekanismeista. Fysiikassa syy on jotenkin sidottava sen seurauksiin joko energiansiirrolla tai suureiden (kuten varauksen, impulssin tai kulmamomentin) säilyttämällä, minkä tahansa voimien vuorovaikutuksella. Nykyaikaisen teorian mukaan kaikki nämä vuorovaikutukset pysyvät muuttumattomina suhteessa ajan käänteiseen virtaukseen. Siten yksi taaksepäin olevan syy-yhteyden mahdollisista mekanismeista on ns. Symmetrinen syy-yhteys, joka tapahtuu ajassa käänteisesti. Vaihtoehtoinen vaihtoehto on ns. Epäsymmetrinen syy-yhteys, joka syntyy signaaleista, jotka etenevät ylinopeudella. 1970-luvulla tutkijat keskustelivat takyonien, superhiukkasnopeudella kulkevien hiukkasten mahdollisesta olemassaolosta.

On myös useita tieteellisiä teorioita taaksepäin olevasta syy-yhteydestä:

1. Wheeler – Feynman-teoria tai Absorber Theory. Sen keskeinen ajatus on, että sähkömagneettisten aaltojen lähde ja sähkömagneettisten aaltojen absorboija lähettävät niitä eteenpäin ja taaksepäin ajassa. Tätä teoriaa ei ole vahvistettu kokeellisesti.

2. Tachyonit - hiukkaset, jotka liikkuvat ylinopeudella. Ei myöskään löydy.

3. Kvanttimekaniikka: Nobelin palkinnon voittaja Richard Feynman oletti, että elektronit voivat kulkea ajassa taaksepäin, jolloin ne olisivat positroneja. Hän ehdotti, että koko universumissa olisi vain yksi elektroni, joka liikkuu edestakaisin ajassa. Tätä teoriaa ei ole vahvistettu kokeellisesti.

On taaksepäin olevan syy-yhteyden teoria, joka kuvaa kahden kvanttihiukkasen kietoutunutta tilaa. Haluan muistuttaa lukijaa käsitteestä "kvanttivangistus": jos kaksi fonia liikkuu vastakkain suuntiin samasta lähteestä ja pääsee lähes universumin kokoiselle etäisyydelle, kun yhden heistä spin mitataan, spin toiseen vaikuttaa välittömästi niiden välisestä etäisyydestä riippumatta (jos

mitattu spin on ylöspäin, toisen fotonin spin on aina alaspäin ja päinvastoin). Tämä tosiasia on vahvistettu lukuisilla kokeilla. Nykyaikainen tiede tarjoaa kolme mahdollista selitystä tälle ilmiölle: signaalien lähettäminen ylikirkkailisilla nopeuksilla (ei löydy), tietty teoria piilotetuilla muuttujilla (tuntematon) ja mittausten tekijöiden valinnanvapauden manipulointi. Niin outoa kuin se saattaa kuulostaa, tätä teoriaa tukee hollantilainen fyysikko Gerard 't Hooft, Nobelin palkinnon voittaja ja holografisen periaatteen alullepanija.

4. Tutkija Olivier Costa de Beauregard ehdotti taaksepäin olevaa syy-yhteyttä selityksenä kvanttitangotukselle; tätä ei myöskään ole vahvistettu kokeellisesti.





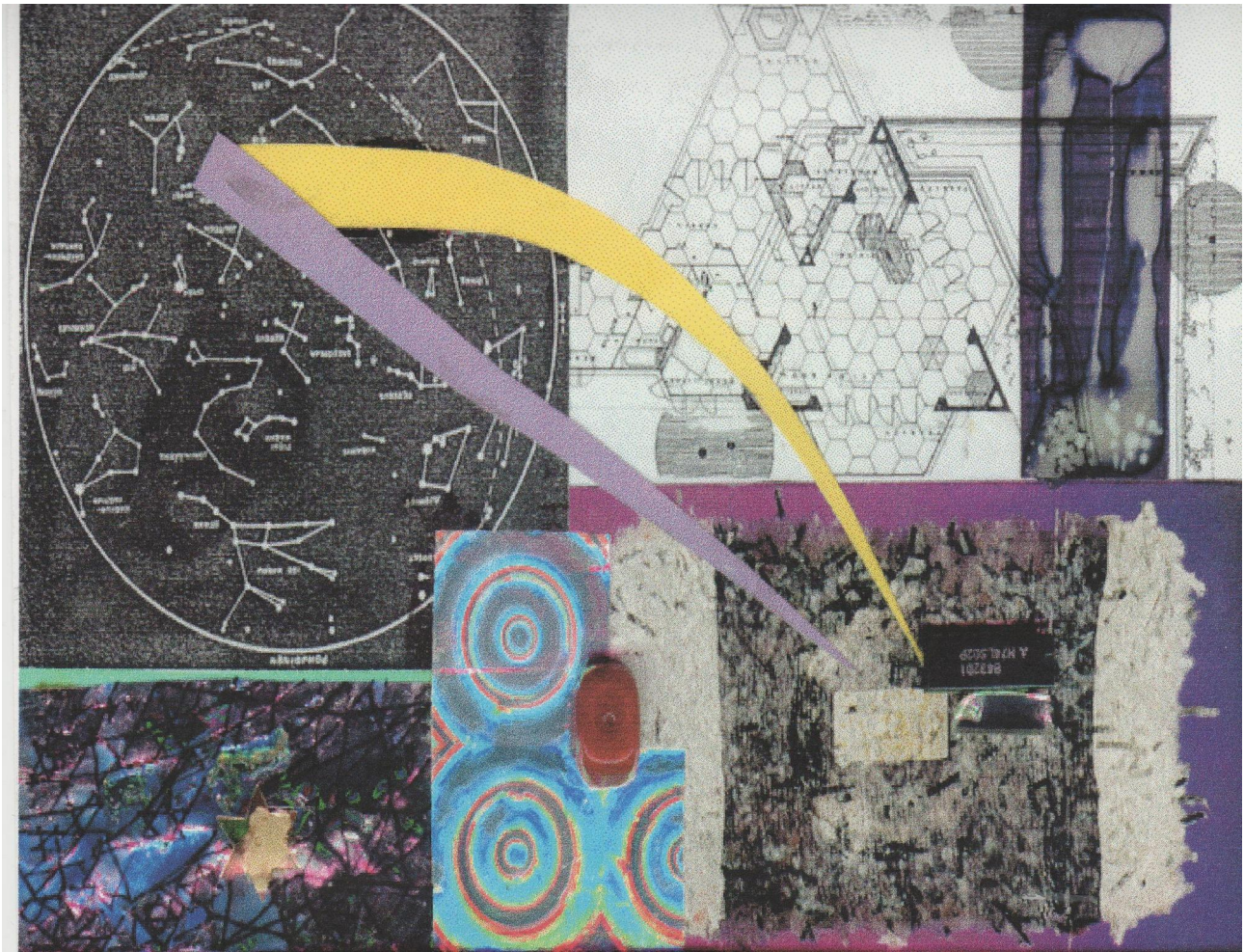
Rauhan muistomerkin ikuiseksi ajateltu tuli oli sammunut Viron Mustamäellä. Muistomerkin keskellä oli rikottuja kaljapulloja ja sille oli virtsattu. Minä makasin murtuneen ja kuolleen näköisenä sen juurella. Muistomerkin suuri, hyvä käsi oli ylläni. Enkelini kuiskasi minulle; "Tämä helvetti täällä Tallinnassa on väliaikaista. Rauhan voimat palaisivat tänne ja palauttaisivat ikuisen tulen Mustamäen muistomerkille." Tämä tallentui historiani harmaalle matriisille. Minä muistaisin kaiken kokemani tarkemmin kuin tietoinen minä.





Orvaskesi 1957





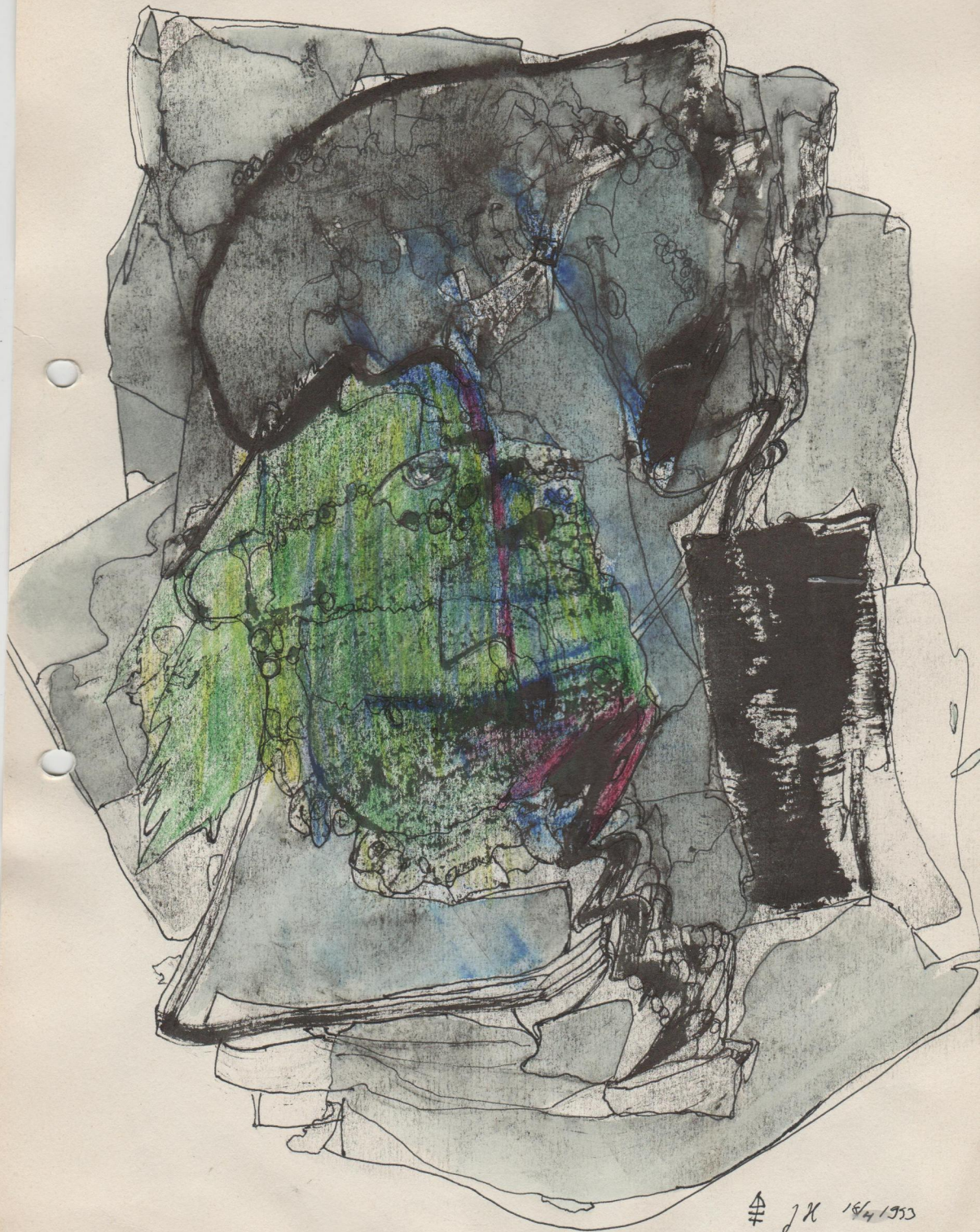
Mikro- ja makrokosmos yhtyvät ihmisen aivosolujen synaptisissa kuluissa. Äärettömän pieni ja äärettömän suuri yhtyvät ihmisen mielessä. Ihminen on ovi äärettömyyteen. Kaikkeus on kuin spiraalikehä joka laajenee ja supistuu äärettömästi. Portti ikuisuuteen kulkee aivosolujemme kautta. Ihminen itse on tie menneisyyteen ja tulavaisuuteen. Ihminen voi palauttaa historiansa tapahtumia oman mielsä kautta. Myös tulevaisuuden ennakointi on ihmiselle mahdollista. Hän voi unelmoida ja toivoa tulevaisuuden tapahtumista. Ihmienen itsessään on ajansiirron mahdollisuus.





Ihminen erehtyy ja on epätäydellinen silloinkin kun hän olettaa olevansa täysin oikeassa. Ihmisen epätäydellisyys on hänen inhimillinen ominaispiirteensä. Ihminen ei ole joko musta tai valkoinen. Hän ei ole joko hyvä tai paha. Hän on paskaa ja sokeria sekaisin. Hän on moraaliselta kannalta katsoen harmaa. Hän ei tee joko hyviä tai pahoja asioita. Hän tekee harmaita tekoja, joissa on hyvää ja pahaa sekaisin. Hän ei puhu tai ajattele vain hyvää tai pahaa. Hän ei puhu tai ajattele vain joko totuutta tai valhetta. Hän on harmaa myös todellisuuden tiedostamisessaan. Ihminen ei ole totaalisen väärässä tai täysin oikeassa. Hänessä on sekä totuutta että valhetta. Oikeaa tietoa ja väärää. Ihmisenä oleminen on tyytyminen nöyryyteen oman viisautensa tai tyhmyytensä suhteen. On tyydyttävä ajatukseen etten ole täydellinen, etten aina ole oikeassa, etten aina tee oikein enkä aina ymmärrä sitä mikä olisi hyvää ja oikeaa. Teen virheitä ja niin tekevät myös muutkin. Tämä on ihmisen osa.





JK 1/4/1953